

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 26 de setembre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Aquesta Sala va dictar sentència, de data 24.7.2018, amb la següent part dispositiva:

“DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. M. F.P. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 18 de gener de 2018, que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.”

II.- La representació processal del Sr. M. F. P va formular, en data de registre 3.8.2018, incident de nul·litat d'actuacions contra la referida sentència d'aquesta Sala, segons el qual i pels motius continguts demanava

la nul·litat de la sentència de 24.7.2018 per la vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la constitució, acordant la retroacció del procediment al moment anterior a la suspensió de la demanda reconvencional instada contra la societat xxx.

La representació processal de la societat xxx, es va oposar a l'incident de nul·litat d'actuacions per escrit de data de registre 13-09-2018 i va sol·licitar, en atenció als arguments exposat en el cos de l'escrit, la desestimació de l'incident i la imposició de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'incident de nul·litat d'actuacions, introduït per la reforma de la Llei de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials de 22-4-1999, es preveu a l'article 18 bis, tercer, com un instrument per demanar a l'òrgan judicial que va dictar una resolució ferma la seva anul·lació per considerar que aquesta vulnera el dret fonamental a la jurisdicció. Per tant, l'èxit o el refús del mateix exigeix examinar les al·legacions de l'instant de l'incident i posar-les en relació amb la resolució dictada per poder determinar si s'ha produït o no la vulneració del dret fonamental a la jurisdicció, que es contempla a l'article 10 CA, en el qual s'estableix que :

"1. Es reconeix el dret a la jurisdicció, a obtenir d'aquesta una decisió fonamentada en Dret, i a un procés degut, substanciat per un tribunal imparcial predeterminat per la llei.

2. Es garanteix a tothom el dret a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, a un judici de durada raonable, a la presumpció d'innocència, a ésser informat de l'acusació, a no confessar-se culpable, a no declarar en contra d'ell mateix i, en els processos penals, al recurs.

3. *La llei regularà els supòsits en què, per garantir el principi d'igualtat, la justícia ha d'ésser gratuïta*".

En matèria d'indefensió, el Tribunal Constitucional ha reiterat la doctrina continguda, entre altres en la causa 2017-19 en sentència 16.10.2017 que:

".... 3.2. La Constitució garanteix a tots el dret a la defensa en judici (article 10.2), és a dir, a no patir indefensió. La indefensió pot provenir d'infraccions molt diverses de les normes processals, des de manca de notificacions, que impedeixin la iniciació del procés, passant per nombroses vulneracions greus en les seves fases essencials, siguin d'al·legació, com de denegació arbitrària de proves essencials o de decisió.

Però no totes les infraccions processals tenen rellevància constitucional, sinó només aquelles que per la seva gravetat frustren la finalitat pròpia del procés en un grau tal que deixa de ser un "procés degut" (article 10.1 de la CA). Com vam dir en la sentència del 21 de desembre del 2009, recaiguda en la causa 2009-19-RE: "qualsevol infracció de les regles processals que regulen el dret de defensa no provoca una vulneració del dret constitucional a no patir indefensió. Per tal que es produeixi aquesta vulneració, segons hem declarat en nombroses ocasions, cal que la indefensió sigui real i efectiva i que, a més, no sigui fruit de la negligència d'aquell que denuncia aquesta vulneració". O en la sentència del 7 d'octubre del 2013, recaiguda en la causa 2013-9 i 13-RE, quan es deia: "des de la perspectiva constitucional, allò que es vol preservar és la possibilitat real dels justiciables de defensar els seus drets i els seus interessos. Si el justiciable ha pogut posar en pràctica aquesta possibilitat, no es produeix cap vulneració constitucional."

Per poder esbrinar si ha existit indefensió, el Tribunal Constitucional ha de formar un "judici de conjunt" sobre el procés en si mateix i sobre la infracció al·legada. Amb el benentès que no es tracta d'enjudiciar-lo des dels paràmetres de la jurisdicció ordinària, sinó atenent només a la possible rellevància constitucional dels vicis al·legats....."

II.- Així, si s'analitza l'escrit pel qual s'interposa l'incident de nul·litat, la part promotora del mateix demana que es procedeixi a decretar la nul·litat de la sentència d'aquesta Sala. Pel que fa l'únic motiu o greuge en el qual es fonamenta l'incident de nul·litat, s'ha d'indicar que s'assenyala que la

sentència d'instància viola els drets reconeguts en l'article 10.1 (dret a una resolució fonamentada en Dret) i 10.2 (indefensió) de la Constitució.

A criteri d'aquesta Sala el present incident no pot prosperar i les raons que fonamenten la nostra decisió són les següents. En primer terme, la nostra resolució no incorre en cap argumentació "irracional i arbitraria" com s'al·lega sinó que tracta d'explicar al litigant Sr. F. que resulta obligada la suspensió de la seva reclamació reconvencional perquè està dirigida contra una societat en procediment de cessació de pagaments i fallida. I això és el que va fer l'Hble. Tribunal de Batlles. I no és cert que tingui el seu crèdit en aquell procediment d'execució universal condicionat al resultat d'aquest procés en origen, sinó que, com ja reconeix la pròpia promotora incidental, l'administradora judicial ja va rectificar en 20.2.14 la decisió inicial de condicionar el reconeixement del crèdit al resultat d'aquest procés perquè havia obviat que "*per imperatiu legal procedia llur suspensió*" i que en breu procediria a modificar l'estat de crèdits. Si resulta que no ho ha fet, caldrà veure-ho en aquell procediment però no en el present.

I vinculada a aquesta argumentació de la promotora de l'incident, tampoc ha existit cap mena d'indefensió perquè en aquest procediment no pot aportar arguments o motius que no hagi al·legat en la fase processal oportuna, com ja reconeix que ha fet.

III.- Les consideracions anteriorment realitzades permeten concloure a aquesta Sala Civil que no s'ha produït cap vulneració del dret a la jurisdicció protegit per l'article 10 de la Constitució per part de la sentència ferma d'aquesta Sala de 24 de juliol del 2018. Per consegüent, procedeix desestimar la pretensió d'anul·lació de la mateixa.

La desestimació de l'incident de nul·litat d'actuacions justifica plenament la imposició a la part promotora del mateix de les costes processals generades arrel del mateix.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR la pretensió d'anul·lació de la sentència ferma, dictada per aquesta Sala el dia 24 de juliol de 2018. Imposem el pagament de les costes a la part promotora de l'incident, amb la inclusió dels honoraris d'advocat i de procurador.

Contra aquest Aute no hi cap recurs. (article 18 bis.3 in fine de la Llei Transitòria de Procediments judicials).

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-